

למטה. אדם אחד למעלה למעלה.
ם נסתר שהיא ם מלםרבה
המשרה. ד' תחתון שנסתר
במערב. וזה כללות שלמעלה
ושלמטה. נתקן למעלה ונתקן
למטה.

בשירדו האותיות הללו למטה
כלם כאחד בשלמותו, נמצא זכר
וינקבה, וינקבה נדבקה באחוריו,
עד שהפיל עליו תרדמה וישן,
והיה מטל במקום בית המקדש
למטה.

ונסר אותו הקדוש ברוך הוא
ותקן אותה כמו שמתקנים את
הפלה והכניסה אליו. זהו שכתוב
ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר
תחתונה. ויקח אחת דוקא. בספרי
הראשונים מצאנו, זו לילית
ראשונה שהיתה עמו והתעברה ממנו,
ולא היה כנגדו עור, כמו שכתוב ולאדם
לא מצא עור כנגדו. מה זה עור? סמך. עד
אותה שעה שכתוב לא טוב היות האדם
לבדו אעשה לו עור כנגדו. בא ראה, אדם
אחרון הכל היה, שסך ראוי להביא שלום
על העולם.

עוד אמר רבי שמעון, כתוב וכל
שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל
עשב השדה טרם יצמח פי לא
המטיר ה' אלהים על הארץ וגו'.
וכל שיח השדה - אלו עצים
גדולים שנגטעו אחר כך והיו
קטנים.

בא ראה, אדם וחוה זה בצד זה
נבראו. מה הטעם לא נבראו פנים
בפנים? בגלל שכתוב פי לא
המטיר ה' אלהים על הארץ,
והזווג לא נמצא בתקונו פראוי.
וכשנתקנה זו שלמטה וחקרו
להיות פנים בפנים, פן נמצא
למעלה.

וי אלהים על הארץ וזווגא לא אשתכח בתקוניה פדקא יאות. וכד
אתתקן האי דלתתא ואתהדרו אנפין באנפין כדין אשתכח לעילא.

לעילא וכליל לתתא. אדם אחד לעילא
לעילא. ם סתימא דאיהי ם מלםרבה
המשרה. ד' תתאה דסתימא במערב. ודא
כללא דלעילא ותתא. אתתקן לעילא אתתקן
לתתא.

אלין אתוון פד נחתא לתתא כלהו כחדא
באשלמותיה אשתכח דכר ונוקבא.
ונוקבא בסטרוי אתדבבת. עד דאפיל עלויה
שנתא ודמוך. והוה רמי באתר דבי מקדשא
לתתא.

ונסר ליה קדשא בריך הוא ותקין לה פמה
דמתקנין לכלה ואעלא ליה. הדא
הוא דכתיב ויקח אחת מצלעותיו ויסגור
בשר תחתונה. ויקח אחת דייקא. בספרי
קדמאי אשפחנא דא לילית קדמיתא דהות
עמיה ואתעברת מניה ולא הות לקיבליה
עזר פמה דכתיב ולאדם לא מצא עזר
כנגדו. מאי עזר סמך. עד ההיא שעתא
דכתיב לא טוב היות האדם לבדו אעשה
לו עזר כנגדו. תא חזי אדם בתראה
דכלא הוה. דהכי אתחזי למיתי על עלמא
שלים.

הו אמר רבי שמעון פתיב וכל שיח השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה
טרם יצמח פי לא המטיר יי אלהים
על הארץ וגו'. וכל שיח השדה אלין
(דף זה ע"א) אילנין רברבין דנטיעו לבתר
והו זעירין.

תא חזי, אדם וחוה דא בסטרא דדא
אתבריאו. מאי טעמא לא אתבריאו
אנפין באנפין. בגין דכתיב פי לא המטיר